

pilota a terra

LA REVISTA DE LA FAMILIA **GRINER**

ELS NOSTRES CRACKS

Rafa Jordà

FIRMA CONVIDADA
David Torras

FUNDAT L'ANY 1954

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA JUNY 2009

17

Guardó merescut

Ramón Agénjo rep la medalla de plata al mèrit esportiu en presència dels Reis d'Espanya

FOTO: SIRVENT

FOTO: JORDI COTRINA

REPORTATGE

Llibre solidari

El migcampista del FC Barcelona Xavi Hernández va ser el padri de la cinquena edició del llibre Històries Solidàries de l'Esport. Josep Barcons i Ramon Armadàs van representar el Club i la Fundació Damm.

FOTO: PEP MORATA

PRIMERS PASSOS

Andrés Iniesta

El jugador del Barça ens va rebre a la Ciutat Esportiva Joan Gamper per parlar-nos dels seus inicis com a futbolista i dels enfrontaments amb el CF Damm. És atent, professional i un gran exemple per als més petits. És un honor parlar amb ell de futbol i gaudir de la seva presència a la Revista.

Sent l'efecte Pirineu.

Cada ampolla de Veri t'apropa a casa un tros del Pirineu i de les seves sensacions. Veri és una aigua mineral natural que neix als cims més alts del Pirineu. Per això, la seva puresa i qualitat són excepcionals. D'aquesta manera, quan beus Veri... et va bé, **et revitalitza. Prova-la i sent el seu efecte.**

DiR
vidaenforma

Veri aigua oficial dels centres **DIR**.

Ramón Agenjo Bosch

El passat mes d'abril, Ramón Agenjo va rebre la Medalla de Plata de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu. Poques coses són tant mereixedores d'un reconeixement públic com la feina del Ramón envers l'esport. Tot i això, des d'aquestes línies, volem glossar la seva figura personal en relació al CF Damm.

És un home que es desvia pel club, atent amb els més menuts i preocupat per les inquietuds dels més grans. Sempre vol saber com van els equips, els problemes d'un entrenador o qualsevol incidència relacionada amb els joves jugadors. Poques vegades pregunta pel resultat, el seu interès segueix sent la formació de les persones envers els èxits esportius. Però aquesta 'obsessió' per les persones li ve de lluny, de casa seva, de la seva família. Ramón Agenjo és el besnét del fundador de la companyia, Joseph Damm. El 1954, la seva mare, Josefina Bosch Damm, va ser l'encarregada de fer el primer *kick-off* de la història del club. Per tant, el deliri del Ramón pels esportistes de la Damm ve impregnada d'història, una història familiar que ha esdevingut vital pel bon funcionament del club.

La Medalla lliurada a Ramón Agenjo en presència dels Reis d'Espanya és una lloança a la seva feina, però, alhora, és també un reconeixement a la seva nissaga, al Grup Damm, a la Fundació Damm i, per extensió, a tota la família del CF Damm.

Final de temporada

Com cada any és el moment de fer balanç, de mirar enrera i d'acomiar com es mereixen els companys que deixen el nostre club. N'hi ha que se'n van per l'edat, d'altres perquè els tècnics així ho consideren i alguns perquè volen canviar d'aires i creuen que en un altre entitat estaran millor o jugaran més. Tot és respectable, però el més important és anar de cara i reconèixer l'esforç del CF Damm i de la Fundació perquè els nostres jugadors juguin en les millors condicions amb un cost zero per a les seves famílies.

La vida és molt llarga i convé sortir dels llocs amb la satisfacció d'haver fet allò que és correcte. El món de futbol no és tan gran i els retrobaments són constants, per tant, tots (club, tècnics, coordinadors, jugadors, famílies...) han de procurar ser sincers i acceptar les decisions dels altres amb respecte i comprensió.

04 Reportatge

Crònica de l'entrega de la Medalla al mèrit esportiu a Ramón Agenjo.

08 Els primers passos de...

El jugador del Barça Andrés Iniesta ens explica els seus inicis com a futbolista.

24 Els nostres cracks

L'ex jugador de la Damm i actual membre de l'Alacant CF Rafa Jordà recorda el seu pas per la nostra entitat.

28 Medicina

El doctor Juan Carlos Arias ens parla de la importància de les proves d'esforç.

A més: notícies, els nostres equips, les estrelles...

Ramón Agenjo

REP LA MEDALLA DE PLATA DE LA REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU

El President del Consell Superior d'Esports espanyol, Jaime Lissavetzky, en virtut de les atribucions conferides, va concedir el passat mes d'abril a Madrid l'ingrés a la Reial Ordre del Mèrit Esportiu en la categoria de Medalla de Plata a Ramón Agenjo Bosch pel seu historial professional envers l'esport.

Ramón Agenjo, patró-director de la Fundació Damm i conseller del Grup Damm, va rebre el passat 22 d'abril la Medalla de Plata de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu. L'acte, que es va celebrar a Madrid, va comptar amb la presència dels Reis d'Espanya i del President del Consell Superior d'Esports espanyol, Jaime Lissavetzky.

Ramón Agenjo és besnét del fundador de la companyia Damm i des de sempre ha jugat un paper molt important dins l'empresa. El 1980 va entrar a treballar a Damm i el 1990 va ser nomenat conseller. Ramón Agenjo, com a responsable de pagaments de l'empresa, va ser la persona encarregada de lliurar el taló bancari per comprar el camp del carrer La Selva el 30 de desembre de 1982. Actualment, dirigeix la Fundació Damm que vetlla, entre d'altres, pel bon funcionament del CF Damm i procura que el Club disposi de tot el necessari per continuar sent un referent dins del futbol base català i espanyol.

Membre de l'associació Sport Cultura Barcelona, va ser guardonat l'any passat amb el premi ESI de la ONG Esport Solidari Internacional.

Així doncs, Ramón Agenjo també ha estat distingit amb la Medalla de Plata de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu a títol personal per la seva carrera i, alhora, es tracta d'un reconeixement a la feina al capdavant de la Fundació Damm com a valedora de la labor social i esportiva del Club de Futbol Damm. ■

Altres guardonats

GRAN CREU REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU 2009
D. Joan Llaneras Roselló, ciclisme

PLACA D'OR REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU 2009

1. REAL FEDERACIÓ ESPANYOLA DE FUTBOL.
Angel María Villar, president de la RFEF
2. TROFEU COMTE DE GODÓ DE TENNIS.
Albert Agustí Garcia-Navarro, president

MEDALLES D'OR REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU 2009

Pol Amat Escudé, hoquei
David Barrufet Bofil, handbol
Almudena Cid Tostado, gimnàstica
Andreu Gimeno Tolaguera, tennis
Maria Carmen Herrera Gómez, judo
David Luque Camacho, karate
Antón Paz Blanco, vela
Eduardo Portela, bàsquet
Carlos Sastre, ciclisme
Anna Tarrés, natació

MEDALLES DE PLATA REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU 2009

Ramón Agenjo Bosch
Marc Coma Camps, motociclisme
Juan Domingo de la Cruz, bàsquet
Alberto Entrerriós Rodríguez, handbol
Rudy Fernández Farrés, bàsquet
Sergio García Fernández, golf
Marc Gasol, bàsquet
Antonio Ramallets i Simón, futbol
Iker Romero Fernández, handbol
Ignacio Solozabal Igartua, bàsquet

MEDALLES DE BRONZE REIAL ORDRE DEL MÈRIT ESPORTIU 2009

Raül Entrerriós Rodríguez, handbol
Rubén Garabaya Arenas, handbol
Feliciano López Díaz-Guerra, tennis
Albert Rocas Comas, handbol
Francisco Valcárcel Robles, judo
Fernando Verdasco Carmona, tennis

- 1- Ramón Agenjo, Angel María Villar i Josep Barcons.
- 2- Ramón Agenjo saludant Albert Soler en presència del Rei Joan Carles.
- 3- Ramón Agenjo mostrant la medalla de plata.
- 4- Guardonats i convidats a la cerimònia d'ingrés a la Reial Ordre del Mèrit Esportiu .
- 5- Ramón Agenjo i Josep Maldonado.

Solidaritat futbolística

El migcampista del Barça, escollit millor jugador de la passada Eurocopa, va ser el padrí de la cinquena edició del llibre solidari promogut per un grup de periodistes esportius. Els beneficis íntegres aniran destinats a la Fundació Alex.

A dalt, Gabriel Masfurroll, Daniel Romero, Xavi Hernández, Pol Torrijos i Ramón Besa. A baix, Johan Cruyff atenant als mitjans de comunicació que van assistir a la presentació del Llibre Solidari.

Un cop més, la solidaritat es vehicula a través de l'esport i la cultura. La iniciativa de tres periodistes esportius, Marcos López, Sergi Mas i Xavi Torres, amb el recolzament de trenta companys de diferents mitjans de comunicació del nostre país, va ser presentada el passat mes d'abril a l'Hospital Universitari Dexeus de Barcelona en la seva cinquena edició. Els periodistes solidaris difícilment podien pensar que entre les quatre edicions anteriors acabarien destinant 276.422 euros a diferents iniciatives solidàries, totes elles compromeses en ajudar a diferents col·lectius necessitats. Al 2005 va ser la Fundació Campaner, que va destinar els diners

a combatre el noma a l'Àfrica, una malaltia que desfigura la cara als nens. Més tard, va ser el Departament de Cirurgia i Oncologia Pediàtrica de l'Hospital Universitari de la Vall d'Hebron, al que li van seguir el Casal d'Infants del Raval i, recentment, l'Associació Catalana de la Síndrome X-fràgil.

Aquest any, a més, els periodistes tenen l'honor de compartir pàgines amb dos grans escriptors que no van dubtar en aportar el seu talent a la causa solidària: Sergi Pàmies i Ignacio Martínez de Pisón. El padrí d'enguany va ser el millor jugador de l'Eurocopa i el futbolista més solidari dins del camp: Xavi Hernández.

La Fundació Damm ha col·laborat, una altra vegada, i de manera activa, en el patrocini del

Foto de família dels autors del llibre amb la presència de Xavi Hernández i Gabriel Masfurroll.

llibre i, alhora, ha regalat un exemplar a cada membre del club.

El llibre “Històries Solidàries de l’Esport” destinarà tots els seus beneficis a la USP Fundació Àlex, una institució sense ànim de lucre els objectius socials de la qual es centren en els més necessitats, nens i persones amb discapacitat. La Fundació Alex recull i impulsa les activitats d’acció social promogudes des dels centres hospitalaris tant dels professionals que hi treballen com de les persones que s’han sumat al projecte.

L’acte va ser presidit per Àngel Montesinos, director general del Corte Inglés; Xavier Bernal, director de màrqueting de Caixa Penedès; Gabriel Masfurroll, president de la Fundació Alex; Xavi Hernández, padrí del projecte; i Ramon Besa, en representació dels periodistes. La presentació va anar a càrrec de Sergi Mas i va comptar amb la inesperada però estel·lar presència de Johan Cruyff i Manel Estiarte, relacions externes del Barça. ■

HISTÒRIES SOLIDÀRIES DE L'ESPORT (5)

Obra benèfica destinada a la USP Fundació Alex

ELS AUTORS

DAVID TORRAS	DAVID LLORENS
XAVIER TORRES	SANTI GIMÉNEZ
LUIS MARTÍN	JAVIER MIGUEL
JORGE LÓPEZ	BERNAT SOLER
CARLES DOMÈNECH	GEMMA HERRERO
BERNAT BAFALUY	JOAN DOMÈNECH
FERRAN CORREAS	ÀNGELS PIÑOL
MARCOS LÓPEZ	ORIEL DOMÈNECH
EDU POLO	LUIS MENDIOLA
ELSA H. OLLÉ	FERNANDO POLO
ALBERT SETÓ	JOSEP MARIA DEU
SERGI MAS	ROSA ALBA ROIG
RAMON BESA	JOSÉ IGNACIO HUGUET
ÀLEX SANTOS	EMILIO PÉREZ DE ROZAS
SÒNIA GELMÀ	TONI PADILLA
SANTI PADRÓ	SERGI PÀMIES
XAVI DÍAZ	IGNACIO MARTÍNEZ DE PISÓN
RAÛL LLIMÓS	

els primers passos de...

Andrés Iniesta

“Gràcies a tots els qui m’han entrenat des d’Albacete fins a Barcelona, passant per la selecció... Gràcies Víctor, Andrés, Cantos, Pedro, Juanon, Balo, Catali, Ursicinio, Pedraza, Alomar, Txetxu Rojo, Palau, Silvestre, Santi, Borja, Gonzalvo, Santiesteban, Ufarte, Ginés, Iñaki Sáez, Luis Aragonés, Del Bosque, Costas, Serra Ferrer, Antic, Van Gaal, Rijkaard, Guardiola... Gràcies per cuidar-me i per ajudar-me a créixer com a futbolista i com a persona. Gràcies a tots”.

Així és l’Andrés Iniesta, un dels millors jugadors del món, però fonamentalment un tipus humil, senzill i sobretot agraït. A la seva pàgina web reconeix el treball de tots i cadascun dels tècnics que l’han ajudat a arribar a ser un dels grans cracks del moment, des dels primers que li van ensenyar a xutar una pilota a la petita localitat de Fuentebilla (Albacete) fins l’últim, Pep Guardiola, un referent a la seva carrera i amb qui acaba de conquerir el triplet (Lliga, Copa i Champions) al Barça.

El camí d’Iniesta per arribar a l’elit no ha estat gens senzill. Amb 12 anys, els tècnics blau-grana el van descobrir en un torneig de futbol 7 i finalment, després de molts esforços, el Barça va aconseguir convèncer els pares que el deixessin fitxar i entrar a La Masia. Els primers dies van ser duríssims, amb molta enyorança i molts plors cada diumenge que l’Andrés s’havia de despedir dels pares i la seva germana, que el venien a veure algun que altre cap de setmana. Però amb l’ajuda del tècnic Albert Benaiges i els companys de la residència se’n va sortir.

El juliol de 1999 va conquerir la Nike Premier Cup amb l’afegit que el premi al

FOTO: PEP MORATA

L’Andrés Iniesta, a la Ciutat Esportiva del Barça a Sant Joan Despí

millor jugador del torneig li va donar ni més ni menys que el seu referent, en Pep Guardiola, que aleshores ja va pronosticar que l’Andrés acabaria trepitjant algun dia el Camp Nou. El febrer de 2001, amb només 16 anys, el Llorenç Serra Ferrer ja el va cridar per entrenar-se amb el primer equip, i dos després, el 5 de gener de 2003, ja va debutar amb els grans al Camp Nou contra el Recreativo, amb Louis van Gaal a la banqueta. Des d’aleshores, bons i mals moments, alguns combinats el mateix dia,

com el 17 de maig de 2006. Després d’haver estat clau a les semifinals de la Champions contra el Milan, Rijkaard va preferir Van Bommel per jugar la final davant l’Arsenal. Va ser una gran decepció, tot i que compensada amb el que va passar a partir del descans. El tècnic holandès va rectificar, va donar entrada l’Andrés per l’Edmílson i des de la posició de migcentre, el de Fuentebilla va donar un altre ritme al joc i el Barça va acabar remontant el partit.

Nom: Andrés Iniesta Luján

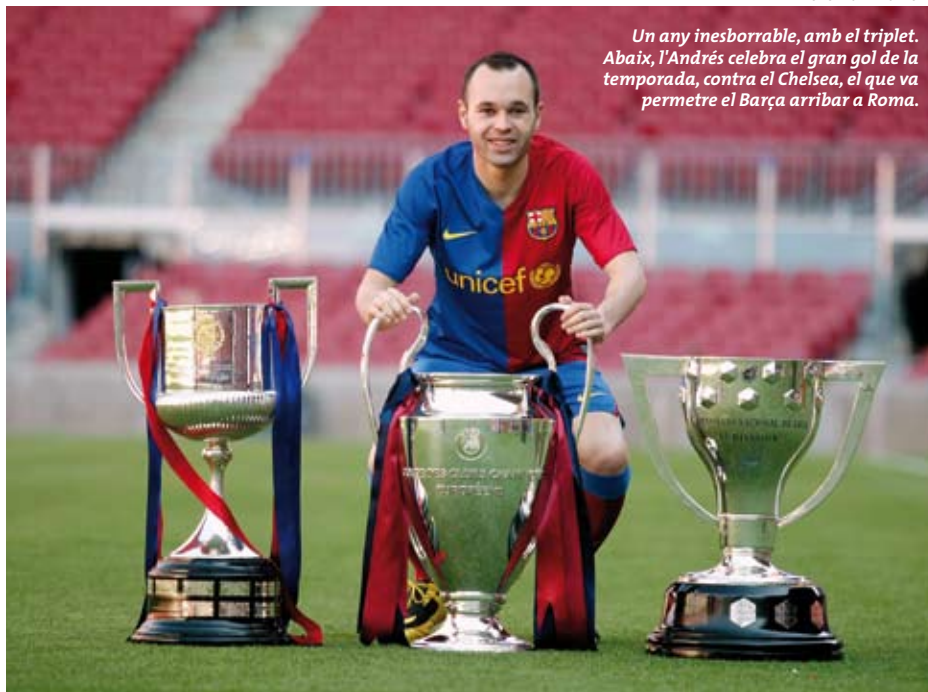
Edat: 25 anys

**Clubs: Albacete, Barça (cat. inferiors),
Barça B i Barça (primer equip)**

Posició: Mitjapunta

FOTO: FC BARCELONA

Un any inesborrable, amb el triplet. Abaix, l'Andrés celebra el gran gol de la temporada, contra el Chelsea, el que va permetre el Barça arribar a Roma.

“Els partits contra la DAMM sempre eren complicats”

El pas per les categories inferiors del Barça va resultar inesborrable per l'Iniesta, que s'exhibia a tots els camps de Catalunya, entre ells el del carrer de La Selva: “Aquells eren sempre partits complicats, perquè al marge de la qualitat dels equips de la DAMM, que sempre estaven a dalt de la classificació, hi havia l'afegit del terreny de joc. Nosaltres passàvem de jugar en un camp gran de gespa artificial a fer-ho en un petit de sorra”, recorda l'Andrés, que afegeix que “moltes vegades el partit es convertia en especial pel retrobament amb algun company amb qui abans havíem coincidit al Barça”. L'Andrés elogia la tasca del nostre club: “Cuida molt la formació dels seus jugadors, i a segons quina edat això és el més important, més inclús que el resultat. I ho fan bé com es demostra amb els jugadors de qualitat que surten”.

L'any passat va fer història amb la selecció espanyola en emportar-se l'Europeu que es va disputar a Àustria i Suïssa amb un protagonisme extraordinari de tots els ‘petits’, Xavi, Silva, Cesc... referents de l'equip de Luis Aragonés i els que van permetre el lluïment de Villa i Torres. I en aquesta darrera temporada, ha arribat la seva explosió amb el Barça del Pep, els tres títols i l'inesborrable gol a Stamford Bridge. Tot i arribar al més alt, l'Andrés no es conforma. “Acabo de fer 25 anys i tinc la

sensació que encara estic creixent. Crec que tinc molt per millorar i és el que vull”, diu l'Andrés, que es despedeix donant un consell a tots els que porten la samarreta de la DAMM: “Disfruteu moltíssim del present. Treballeu força per mirar de ser el millor possible, però passeu-vos-ho bé, jugant un gran esport com és el futbol i en una etapa de la vida, la de nen, que és la més maca de totes”.

Gràcies, Andrés. Felicitats pels èxits, però sobretot per ser com ets. I molta sort! ■

Els nostres equips

BENJAMÍ B

Eric R., Eric C., Nathan, Oscar, Zhenya, Javier, Àlex, Adrià, Eric P., Oscar, Marc i Pau.

A dalt, Pau. A baix, Marc.

Adaptació superada

El Benjamí B ha realitzat una gran temporada i ha superat amb bona nota els objectius proposats a l'inici: l'adaptació al Futbol-7 i la duresa competitiva de la categoria on la majoria d'equips són un any més grans. Tot i això, els joves jugadors, dirigits per 'Quique' Araujo, no es van tirar enrera i, com sempre, amb treball, compromís, humilitat, i molta il·lusió, van aconseguir lluitar fins a l'últim moment per aconseguir el Campionat. Les golejades da-

vant del Sant Andreu per 10 a 1 o al camp de l'Europa per 2 a 10 són un exemple de l'eficàcia golejadora del Benjamí B. Lamentem, però, la mala sort en el darrer minut del partit contra l'U.E. Llefià A, on un gol encaixat va suposar la impossibilitat definitiva d'aconseguir guanyar el campionat de lliga. Al final, els objectius formatius s'han acomplert i el primer equip federat del CF Damm ha iniciat un recorregut a la nostra entitat que esperem sigui pròsper i de llarga durada. ■

2on classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	22	18	2	2	124	39	55

Els nostres equips

BENJAMÍ A

Víctor, Àngel, Cueva, Joel, Joaquín, Miquel, Éric L., Mayorga, Pérez, Jandro, Éric P., Pesquer, Ruíz, Simó, Guillem i Dani.

A dalt, els jugadors celebrant un gol. A baix, Alejandro.

Petits...d'edat, grans... en el futbol

El Benjamí A va començar la segona volta del campionat amb una victòria al camp del Trajana Sant Just. En el següent partit, la Damm es va enfrontar a un dels millors equips de la lliga: el CE Tecnofutbol. En aquest partit els jugadors van disputar un dels millors partits de la temporada, sent la primera part, la millor del curs 2008-09. A la segona, el rival va revifar una mica i la igualtat en el terreny de joc es va manifestar en el marcador (1-1). És prou important recordar

que el Benjamí A juga en categoria Aleví. Els rivals són entre un i dos anys més grans que els nostres jugadors. L'equip ha crescut poc a poc, lluitant en tots els partits i jugant de tu a tu enfront tots els rivals. Les disposicions tàctiques de l'entrenador s'adquireixen dia a dia i són un bagatge molt important a l'hora d'afrontar el tram final de la lliga. L'empat al camp del líder va ser una demostració del nivell tècnic i tàctic del Benjamí A en relació als millors equips de la categoria. ■

5 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	28	18	4	6	98	32	58

Els nostres equips

ALEVÍ B

Angelet, Javi, Víctor, Sergio, Santi, Fuentes, Cristian, Àlex, Jarque, Juan, Joel, Ruben, Jandro, Gerard, Joan, Àngel, Freddy, Regaño i Kilian.

A dalt, els jugadors celebrant el títol. A baix, Ruben López.

Campions i ascens

El campionat de primera divisió aleví com és habitual es presentava molt complicat, la diferència d'edat amb la majoria dels rivals no feia preveure la consecució de tots els objectius proposats a l'inici de la temporada. La feina feta per l'Alfredo i la predisposició dels jugadors han permès solidificar un esquema de joc, a més d'imposar un nivell futbolístic per sobre dels nostres rivals. La qualitat individual dels nois de l'Aleví B permet tenir molta confiança en

aquest planter guanyador. La segona volta de la lliga ha estat molt disputada, quatre equips han lluitat per aconseguir la primera posició (Damm B, Europa B, Júpiter A i Sant Andreu A). La Damm va superar el Sant Andreu, al seu camp, en un partit clau per a la consecució del títol. Una vegada convertit en campió, l'equip va disputar la promoció amb molta confiança i va aconseguir guanyar en els dos enfrontaments aconseguint un èxit somiat: l'ascens a Preferent. ■

1er classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	28	20	5	3	97	19	65

Els nostres equips

ALEVÍ A

David, Iván C., Capilla, Óscar, Cervera, Coronel, Iván F., Juana, Carlos, Éric, Pau, Rubén, Víctor, Iker, Raül, Requena, Dawid, Soroka i Pol.

A dalt, Dawid . A baix, Pau.

No volem que s'acabi!

En el vestidor de l'Aleví A, els jugadors i l'equip tècnic no volen que s'acabi aquesta temporada. L'equip ha gaudit des de l'inici del campionat jugant a futbol i l'entrenador, del bon enteniment i comportament del planter tant a dins com a fora del terreny de joc. Tot el grup tenia com objectiu classificar-se entre els quatre primers i amb l'esforç, la planificació i la qualitat s'ha aconseguit. Tret de dues ensopagades inesperades, la trajectòria de l'equip ha estat molt bona i va

tenir opcions reals d'aconseguir la tercera plaça. L'Aleví A, dirigit per l'Alexis, va guanyar el Trofeu del CN Terrassa davant d'equips com l'Espanyol o el Vila-real i va mantenir un gran nivell durant tot el campionat de lliga, aconseguint el que cap altre equip de la categoria ha aconseguit: empatar al camp del Barça (3-3). Finalment, tot i la gran temporada realitzada, l'Aleví A s'acomiada amb un cert regust de boca en perdre a les semifinals de la Copa Catalunya contra el FC Barcelona. ■

4rt classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	29	19	3	7	72	31	60

Els nostres equips

INFANTIL B

Berrio, Nacho, Sergi, Ibrahima, Iván G., Roger, Carlos, Óscar, Sergio, Jordi, Eduard, Manero, Javi, Éric, Carlos, Alfred, Romero, Soto, Pablo T., Pablo U. i Iván R.

A dalt, l'equip celebrant un gol. A baix, Alfred.

Orgullosos del planter

La segona volta va començar amb una derrota inesperada que truncava una ratxa de 10 partits sense perdre. Aquesta derrota però, va esperonar els jugadors i va servir per aconseguir una valuosa victòria al camp del campió de la categoria, la Peña Anguera. Després d'aquest triomf, l'equip no va tornar a perdre fins el malaurat partit al camp de la Montañesa. L'equip anava guanyant al descans per 1 a 2 quan l'àrbitre es va veure obligat a suspendre el partit pel comportament incor-

recte del cos tècnic i dels aficionats locals. A la represa, l'arbitratge va canviar ostensiblement i el rival va poder remuntar un partit que tenia perdut, evitant que l'Infantil B aconseguís guanyar el campionat. L'entrenador es mostra molt orgullós de la feina dels jugadors i destaca l'esforç demostrat a cada partit i l'educació de tot el planter. Cap membre de l'equip ha estat expulsat en tota la temporada. A més, vol enviar un record especial a Nacho, lesionat de gravetat en el darrer tram de la temporada. ■

2on classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	27	19	4	4	65	30	61

Els nostres equips

INFANTIL A

Sergi, Sergio, Gerard, Xavi, Darío, Víctor, Manolo, Txemi, Cristian, Aitor, Yeray, López, Alexis, Romero, Kevin, Albert, Silvio, Jonatan, Carles i Villanueva.

A dalt, Darío rematant a porteria. A baix, Gerard.

Un final ascendent

L'equip ha realitzat una gran segona volta aconseguint assimilar els conceptes treballats i posant-los en pràctica a dins del camp. Els jugadors de l'Infantil A han treballat amb molta intensitat i han aconseguit practicar un futbol vistós i de gran nivell tàctic. Cal destacar la victòria en el camp del Cornellà, un dels més difícils de la categoria. L'equip de Jarque va proposar un partit d'atac i no va deixar de treballar ofensivament per provocar oportunitats de gol. La gran quantitat de fixtat-

ges fets a l'inici de la temporada feia preveure un curs de transició però el gran nivell del planter i la bona feina de l'entrenador han provocat una meritòria quarta posició a la classificació. L'orgull de l'entrenador és haver aconseguit un equip competitiu per a l'any que ve i que l'entitat pugui donar continuïtat a aquest planter. Andrés Jarque vol destacar el paper dels que no surten a la foto i que durant tota la temporada fan un feina fosca però molt important: David, 'Sevilla', Olaya, Hidalgo i Gracia. ■

4rt classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	13	8	9	53	41	47

Els nostres equips

CADET B

Cristian, Uri, Pol B., Juanma, Alberto, Dani, Nieto, Font, Pol G., Ricard, Canut, Joseph, Edgar, Gerardo, Lora, Axel, 'Pibe', David i Maikel.

A dalt, els jugadors saludant al públic. A baix, Pol.

Bon futbol sense angoixes

El gran nivell obtingut durant la primera volta no ha tingut tota la continuïtat desitjada a la segona. Les lesions, la dificultat de la categoria i el reforçament dels rivals han estat els inconvenients de pes per no aconseguir el gran èxit de l'inici del campionat. L'entrenador, Rafa Porras, auxiliat per Fran Peña i David Cano, ha sabut donar minuts a tots els jugadors i permetre una evolució necessària per poder demostrar la seva capacitat per afrontar amb garanties la Divisió

d'Honor de l'any que ve. En els darrers partits de la lliga s'ha tornat a veure un gran equip. Destaca l'enfrontament amb el Granollers A que, tot i jugar-se el descens de categoria, no va poder superar el Cadet B. L'equip del Rafa va desplegar un gran joc i els jugadors van destacar pel treball i l'alta implicació dins del terreny de joc. No passar angoixes a la classificació per part d'un equip de primer any a la màxima categoria on poden jugar és un gran èxit pels jugadors i pel cos tècnic. ■

7 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	12	6	12	49	45	42

Els nostres equips

CADET A

Aranyó, Pavón, Pirla, Verdejo, Denis, Torrecillas, Calvo, Ruy, Dani, Iván, Vaquero, Ramón, Lamas, Luque, Xavi T., Eric, Rubén, Paulino, John, Xavi S., i Tina Tina

A dalt, Xavi. A baix, John.

Massa irregulars

El planter no ha pogut capgirar la dinàmica i ha mostrat les mateixes virtuts i mancances que a l'inici del campionat. Una dolorosa derrota enfront el Cornellà (4-0) era contrarestada a la jornada següent amb una contundent victòria contra el Manresa (5-0). Abans de Setmana Santa, el Cadet A va disputar un històric partit contra la Selecció del Brasil sub-16

on, tot i perdre per un gol, l'equip va fer una demostració de gran futbol. El treball del cos tècnic i els jugadors ha estat impecable, però la sort i la continuïtat a l'hora de practicar un futbol guanyador ha impedit l'ascens a la classificació. L'equip tècnic del club confia plenament en aquest planter i espera, mitjançant el treball, que la irregularitat d'aquesta temporada no es repeteixi i que aquest grup de jugadors segueixi oferint el bon futbol i els èxits als que té acostumats a la seva afició. ■

7 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	14	3	13	54	53	45

Els nostres equips

JUVENIL C

Omar, Iván, Jordi, Cristian, Aleix, Borja, Quim, Kevin, 'Cachi', Pol, Robert, Campos, Gerard, Héctor, Lluís, Jandro, Santi, Beđmar, Romero, Rafa, Javi, Ruben, Quique i Poves.

A dalt, Xavi. A baix, Romero.

Final espectacular

Tot i no començar la segona volta amb bon peu, com les derrotes contra l'actual campió, la Gramenet B, i el Mollet, l'equip va remuntar aquesta dinàmica i va fer una progressió important dins de la classificació. L'equip va aconseguir el tercer lloc i només un mal arbitratge al camp del Josep Ma. Gené i una derrota a Girona van evitar que el Juvenil C lluités pel sots-campionat. En aquests partits es van perdre les opcions d'aconseguir una classificació històrica.

Malgrat aquesta petita decepció, el darrer tram de la lliga ha estat espectacular, amb un futbol ràpid, brillant i molt espectacular. La direcció tècnica de l'entitat destaca la feina d'Enric Obrador, que tot i no ser l'entrenador des de l'inici del campionat, ha posat un segell propi a l'equip i ha col·laborat amb els jugadors per aconseguir fer una gran temporada. El Juvenil C compta amb un magnífic planter de jugadors i la seva progressió permet posar moltes esperances en aquest grup de cara al futur. ■

6 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	15	6	9	68	54	51

Els nostres equips

JUVENIL B

Jordí, Isma, Peña, Ibai, Gras, Durán, Ramón, Carles, Dani, Huete, Daza, Kevin, Serra, Padilla, Pardo, Quijada, Gabri, Brian, 'Peque', Estrada, Medina, Recio i Manel.

A dalt, Peña. A baix, Padilla.

Classificació històrica

Després d'un inici de la segona volta amb alguns dubtes, el Juvenil B va encadenar una ratxa espectacular de sis victòries seguides, algunes d'elles molt destacades, com l'aconseguida a Sant Adrià (Espanyol B 1 - Damm 2) o la del camp de l'Horta enfront el Nàstic de Tarragona (1-0), que van permetre a l'equip dirigit per Carlos Martínez lluitar per la tercera posició. Un altre cop però, les baixes per lesió i el recolzament al Juvenil A (fins a set jugadors del Juvenil B han debutat a

Divisió d'Honor) van estroncar la progressió de l'equip. Tot i això, l'equip ha aconseguit una molt meritòria cinquena posició, la millor de la història del Juvenil B a Lliga Nacional. Aquesta magnífica temporada ha permès gaudir de grans moments futbolístics, tant al Feliu i Codina com en camp contrari, de la mà de bons jugadors i d'una treballada direcció tècnica. El planter ha demostrat que es pot confiar en ell per compondre amb garanties la base del primer equip de la Damm. ■

5 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	34	18	5	11	54	42	59

Els nostres equips

JUVENIL A

Jordí, Josep, Víctor, Nando, 'Rooney', Marc, Osuna, Jesús, Sillero, Víctor M., Rubén, Vicente, 'Kuki', 'Junior', Cuenca, Romero, Quim, Rebollo, Saddik i Grasa.

A dalt, 'Peque' i Romero. A baix, Jordí, Cuenca i Romero.

Final sense patiments

El Juvenil A va aconseguir millorar la seva classificació en el darrer tram del campionat de Divisió d'Honor. El mes de març va començar amb un autèntic partit davant el Real Mallorca (1-1), amb un resultat del tot injust per la superioritat mostrada per l'equip de Torrijos. Després, va venir 'la gran batalla' disputada a Menorca al camp del Ferriolense, un partit a vida o mort. No va ser fàcil, ans al contrari, l'equip menorquí va desplegar el seu futbol aspre i força dur, però els jugadors

de la Damm no es van deixar intimidar i van desplegar tot l'orgull i el bon futbol que atresoren i van aconseguir un inqüestionable 2 a 4. Abans de Setmana Santa, el Juvenil A es va enfrontar a la Selecció Nacional del Brasil sots-18, on va perdre per un injust 0 a 1 i on també es va posar de manifest l'alt nivell de l'equip cerveser davant d'un dels millors combinats del món. Els jugadors van oferir una gran lliçó de futbol i van entusiasmar el nombrós públic que es va acostar al Feliu i Codina. ■

7 ^è classificat	PARTITS JUGATS	PARTITS GUANYATS	PARTITS EMPATATS	PARTITS PERDUTS	GOLS A FAVOR	GOLS EN CONTRA	PUNTS
	30	9	12	9	48	52	39

Futur encoratjador

Gairebé el 60% del planter del Juvenil A està format per jugadors de segon any. Aquest handicap inicial s'ha convertit en un alè de confiança per a la temporada que ve, comptant amb l'experiència aconseguida en la màxima categoria del futbol juvenil.

La confiança que el Club té envers l'equip tècnic del Juvenil A és absoluta, la feina feta en els darrers anys pel conjunt que encapçala Javier Torrijos és molt lloable. En el futbol actual, la professionalitat en el futbol base cada vegada comença més d'hora i el nostre club ha de lluitar amb rivals on l'equip juvenil és una branca més del futbol professional.

FINS AVIAT, AMICS

Aquests jugadors formen part de la història de la Damm i des d'aquestes pàgines intentarem seguir la seva evolució com a futbolistes i recolzar-los en tot moment. Molta sort!

JESÚS GARCÍA
07/06/1990
1 TEMPORADA

DAVID PAYÁN
15/03/1990
5 TEMPORADES

DANIEL ROMERO
19/03/1990
8 TEMPORADES

SADDIK BOULAOUALI
28/05/1990
1 TEMPORADA

VÍCTOR M. GARCÍA
08/02/1990
4 TEMPORADES

Masters Series de Madrid

El passat mes d'abril es va celebrar a la 'Caja Mágica' el Masters Series 1000 de Madrid. La final la van disputar Rafa Nadal (número 1 del rànquing ATP) i Roger Federer (número 2), proclamant-se campió el suís per un clar 6-4 i 6-4. Estrella Damm va ser un dels principals patrocinadors demostrant la seva implicació amb l'esport d'elit. A la final femenina, Safina es va imposar a Wozniacki per 6-2 i 6-4.

NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM
NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM
NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM

Triplet Blaugrana

El Barça s'ha proclamat, per primera vegada a la seva història, campió de les tres competicions més importants (Copa, Lliga i Champions). Només cinc equips han aconseguit guanyar el 'triplet': el Celtic de Glasgow (1967), l'Ajax d'Amsterdam (1972), el PSV Eindhoven (1988), el Manchester United (1999) i el FC Barcelona (2009). L'equip de Guardiola ha practicat un futbol espectacular lloat arreu del món.

CF Damm *versus* Selecció Brasil

El Cadet A i el Juvenil A de la Damm es van enfrontar poc abans de Setmana Santa a la selecció del Brasil sub-16 i sub-18 respectivament a les instal·lacions del Feliu i Codina d'Horta. Els brasilers es van imposar tant en el partit de cadets (1-2) com en el de juvenils (0-1). La delegació brasilera va jugar amb més tensió de la que és habitual en tractar-se d'un partit amistós, la qual cosa va provocar que fossin més animats del compte. Els dos equips cervesers van jugar de tu a tu amb el combinat de la 'canarinha' i no van caure en les constants provocacions dels rivals, demostrant constantment la seva educació i el bon futbol que practiquen. El partit del Juvenil es va suspendre tres minuts abans de la finalització per incidents entre els jugadors, uns incidents que es van reproduir als vestidors per l'intent d'agressió del tècnic brasiler a l'àrbitre de l'encontre.

Toni Lima amb Brasil

Toni Lima va ser un dels artífexs de la presència de la Selecció del Brasil al camp de l'Horta. Lima va ser exjugador de la Damm i actualment és el capità de la selecció andorrana absoluta.

Rafa Jordà

Rafa Jordà, 'Faló' per familiars i amics, és un jugador entranyable, bo dins i fora del camp. Membre d'una família de grans esportistes, va jugar set temporades amb nosaltres però en el món del futbol és considerat una perla cultivada de la pedrera del Numància.

● Va començar a donar les primeres puntades a la pilota a la seva Santa Perpètua natal, allà on encara hi viuen els pares, però l'interès per millorar el van portar a fer una prova a la Damm. Va durar poc (la prova), ja que la seva envergadura i la seva qualitat futbolística van entusiasmar els tècnics del club. Era i és un davanter corpulent amb una tècnica excepcional per la seva alçada. Anava perfectament de cap però era massa bo, bo de caràcter, i els tècnics li demanaven

més agressivitat, una característica que ha anat adquirint amb la maduresa i que l'han convertit en un dels davanter més valorats de la Segona Divisió espanyola.

Rafa té molt bons records de la seva estada al CF Damm "És diferent a qualsevol altre club, donar la mà, el respecte als companys, als rivals i als àrbitres. Vaig fer bones amistats, com la del Xavi Ruiz, per exemple, l'entrenador del Cadet A. Ell em va portar al Campionat d'Espanya cadet tot i ser jugador de primer

any. Era la generació de Sergio García (Betis) o Peña (Albacete)".

Des de ben jove es va espavilar tot sol i amb només disset anys va deixar la Damm i la casa dels pares per fitxar pel València CF. El Numància es va fixar en ell i va aconseguir el seu fitxatge, a partir d'aquí va començar el seu periple extremeny que el va portar a debutar amb el primer equip a la Copa del Rei, el 2 de febrer de 2005, en un partit contra l'Atlético de Madrid. Rafa va ser un dels jugadors més

destacats del partit i una rematada seva al pal va estar a punt de donar la victòria al seu equip. Quatre dies després arribaria el debut a Primera Divisió en un partit molt important contra el Getafe. Actualment forma part del planter de l'Alacant, sent una de les referèn-

“El CF Damm és diferent a qualsevol altre club. Vaig fer moltes amistats”

cies ofensives més importants de l'equip. La sort no l'ha acompanyat en aquesta aventura llevantina per culpa de les lesions que, entre d'altres, l'han obligat a passar pel quiròfan. Tot i això, molts equips de l'estat lluiten per aconseguir els seus serveis demostrant que la cotització futbolística de Rafa Jordà no ha baixat en l'índex de la Segona Divisió. ■

RAFA JORDÀ

Barcelona, 1 de gener de 1984

TRAJECTÒRIA

- 94-02 **CF DAMM**
- 01-02 **València CF** (juvenil)
- 02-03 **Numància** (juvenil)
- 03-04 **Numància B**
- 04-05 **CM Peralta / Numància** (1a Divisió)
- 05-06 **Numància** (2a Divisió)
- 06-07 **Numància** (2a Divisió)
- 07-08 **Numància** (2a Divisió)
ascens a Primera Divisió
- 08-09 **Alicante CF** (2a Divisió)

On són què fan com els hi va?

Tenim jugadors repartits per totes les categories i en aquesta secció volem situar-los i tenir-los una mica més aprop. Els nostres cracks són els ambaixadors més qualificats que té el club i per això volem saber-ho tot d'ells i, ahora, convertir aquestes pàgines en un lligam de pertinença, referència i orgull pels jugadors actuals del Club.

Paco Herrera ha canviat la secretaria tècnica de l'Espanyol per la banqueta del Castelló a la Segona Divisió espanyola.

PRIMERA

JORDI CODINA | REAL MADRID
SERGIO GARCIA | REAL BETIS
'CURRO' TORRES | VALÈNCIA CF
ALEIX VIDAL | PANTHAKRIKOS (GRÈCIA)
SERGIO TEJERA | RCD MALLORCA

SEGONA A

CARLOS G. PEÑA | ALBACETE BALOMPIÉ
RAFA JORDÁ | ALICANTE CF
SAMUEL BAYÓN | DEPORTIVO ALAVÉS
DAVID MIRANDA | ÀRBITRE
ANDREA ORLANDI | SWANSEA CITY
PACO HERRERA
(ENTRENADOR) | CD CASTELLÓN
JAVI LÓPEZ
(ENTRENADOR) | DEPORTIVO ALAVÉS

SEGONA B

VÍCTOR VÁZQUEZ | BARÇA ATLÈTIC
JOSÉ M. MORALES | UE SANT ANDREU
'PITU' PLAZUELO | UE SANT ANDREU
DÍDAC NAVARRO | REAL MURCIA B
RAÚL PEREZ | TERRASSA FC
VÍCTOR MURILLO | TERRASSA FC
ÓSCAR SIERRA | TERRASSA FC
JAUME ALBERT | CF GAVÀ
FRANCISCO MARTÍNEZ 'KEKO' | CF GAVÀ
XAVI FONTOVA | CF GAVÀ
MARCOS PÉREZ | CF GAVÀ
CARLOS ALONSO | CF GAVÀ
XAVIER PELEGRÍ | AGUILAS CF
RUBÉN CASADO | CF BADALONA

ISAIAS SÁNCHEZ | CF BADALONA
SISO AMIGÓ | CE SABADELL
DAVID CHARCOS | FC CARTAGENA
DANI MARÍN | UE LLEIDA
JAVIER SIMÓN | UDA GRAMENET
RAÚL GARRIDO | CD EIVISSA
JUAN CARLOS SANZ | CD EIVISSA
JOAQUÍN E. VALERIO | POLIDEPORTIVO EJIDO
FRAN GRIMA | AT. BALEARES
LUCAS VIALES | CD DENIA
CRISTIAN DEL MORAL | CD DENIA
JONATHAN CARIL | CF VILA DE SANTA BRIGIDA
ALBERTO CRIADO | CF GAVÀ
LUÍS MIGUEL CARRIÓN | UD MELILLA
'BENJA' RODRÍGUEZ | BARÇA ATLÈTIC

TERCERA

ISAAC BECERRA | ESPANYOL B
ROGER MATAMALA | ESPANYOL B
DAVID LÓPEZ | ESPANYOL B
AIMAR MORATALLA | CD BANYOLES
PACO CARBALL (ENTRENADOR) | CD BLANES
DAVID RUEDA | CD BLANES
JOSUÉ FERNÁNDEZ | CD BLANES
JOSÉ SANTOS | CD BLANES
ALEX TALAVERA | UE CORNELLÀ
SERGI DÍAZ | UE CORNELLÀ
ALBERT CERVANTES | UE CORNELLÀ
ROGER CÀNOVES | CE EUROPA
ÁNGEL LÓPEZ | CE EUROPA
DANI MORALES | CE L'HOSPITALET
TONI VELAMAZÁN | CE L'HOSPITALET
MANEL GÓMEZ | CE L'HOSPITALET
EDU GONZÁLEZ | CE L'HOSPITALET
REMO FORZININETTI | AEC MANLLEU
IVÁN RODRÍGUEZ 'IVO' | CE MATARÓ
MARIANO HELLÍN 'MAY' | CE MATARÓ
JAUME CREIXELL (ENTRENADOR) | CE MATARÓ
ROBERT SUBIRÓN (2n ENTRENADOR) | CE MATARÓ

ALVARO MÉNDEZ | PALAMÓS CF
ALBERT VIVO | CF POBLA MAFUMET
MARC AQUILLUÉ | RICOH PREMIÀ
RUBEN SALVADOR | RICOH PREMIÀ
GERARD ALONSO | RICOH PREMIÀ
JONATHAN RODRÍGUEZ | RICOH PREMIÀ
QUIM AYATS (ENTRENADOR) | RICOH PREMIÀ
RAFA LEVA | FC SAMBOIÀ
ORIOU GRAU 'URI' | FC SAMBOIÀ
ALBERT CULLA | FC SAMBOIÀ
JOSÉ A. GARCÍA ESCRIBANO (ENTRENADOR) | FC SAMBOIÀ
SERGIO ALBURQUERQUE | CF VILANOVA
CRISTIAN GIMENEZ | CD BAZA
JORDI VINUESA | CD ELDENSE
ALEJANDRO CHAVERO | CD ELDENSE
CRISTIAN PEREZ 'KITI' | CD CASTELLÓN B
GABRIEL SANTIAGO 'BABY' | UD ALMERIA B
BENJA RODRIGUEZ | MANACOR
ALFRED ZARDOYA | MALLORCA B
HÉCTOR TEJERA | VILA-REAL C
RAÚL CABALLERO | CD ONDA

Firma convidada

DAVID TORRAS

Periodista

Barcelona, 1964

Cap d'esports de El Periódico de Catalunya

El primer, la pilota

A la final de la Champions, el Barça de Pep Guardiola va llençar un doble missatge al món. El primer està unit a l'estil. Es pot guanyar sent fidel al gran principi bàsic d'aquest joc: la pilota està per sobre de tot. Per més que l'obsessió pel resultatisme hagi pervertit aquest principi i alguns insisteixin en aparcar-lo, el Barça va demostrar que la pilota és molt més que un mitjà per aconseguir l'objectiu. En el fons, si el futbol mantingués les seves essències i tots fóssim fidels a l'instint de la nostra infància, quan només ens interessava jugar per jugar, la pilota hauria de ser l'únic objectiu.

El segon missatge és que, a més, es pot guanyar i ser el millor amb gent de casa, d'aquí o de fora, però amb futbolistes criats a la pedrera. Valdés, Puyol, Piqué, Busquets, Xavi, Iniesta i Messi van ser titulars a la final de la Champions, mentre Bojan, Pedro i Muniesa estaven a la banqueta. Aquest missatge porta en ell mateix el reconeixement a tots aquells clubs que han fet de la pedrera la seva forma de vida. I aquí, l'escola DAMM està a primera fila, i juntament amb ella tots els clubs, més o menys modestos, que ajuden els joves a fer realitat la seva il·lusió per jugar.

I és aquí on hauríem d'aturar-nos. Sense més. Sense construir somnis per aquells nens que segueixen pensant que el més important és la pilota. Sense fer plans, sense marcar un camí que difícilment assoliran, mirant a aquells set o deu privilegiats del Barça que estaven a Roma amb uns ulls desmesuradament ambiciosos. Són l'excepció en un món

tremendament competitiu i cruelment selectiu. I si no, repassin les alineacions dels equips d'Espanya campions o sots-campions del món en categories inferiors i comptin els que han jugat alguna final, no de la Champions, no, qualsevol final de cert nivell. O comptin quants han arribat a Primera. O inclús a Segona A. Molt pocs. I en alguna generació, cap ni un. Aquí també val l'exemple que un dia li va posar Toni Nadal al seu nebot Rafa després de guanyar el campionat d'Espanya de tennis amb 12 anys. "Et sonen?", li va preguntar. "No", li va dir. "Doncs tots van ser campions d'Espanya com tu". I tots es van quedar pel camí.

Inclús quan s'han superat seleccions i més seleccions i ja s'està tan a dalt, encara queden molts obstacles que superar. Hi ha massa factors que influeixen i no sempre mana la pilota. Amb freqüència s'imposa el físic. I aquí compta quelcom en aparença tan insubstancial com la data de naixement. D'aquests set blaugranes de l'onze de la final, sis han nascut el primer semestre de l'any. L'única excepció es Bojan i és del mes d'agost. Sembla una ximpleria, però és comú en la majoria d'equips de primera línia. A l'hora de fer la selecció, els més perjudicats són els joves del segon semestre, normalment els més petits. Els que sobreviuen acostumen a fer-ho gràcies a que tenen un talent especial. I no es gens fàcil. Res és fàcil.

Així que entre tots no compliquem més la vida als nostres fills i no els hi marquem el camí pensant que els portarà també a Roma. Deixem que juguin. Amb la pilota. Sense més.

La prova d'esforç

El CF Damm compta amb les instal·lacions i amb el personal qualificat per atendre qualsevol incidència mèdica que es pugui produir. A més, és capdavanter en la prevenció mèdica de l'esportista i el Servei Mèdic està preparat per realitzar les proves necessàries pel control dels nostres jugadors.

Aptitud per a l'activitat física

Abans d'iniciar qualsevol activitat física, tant des de la vessant competitiva com amateur, és del tot recomanable i m'aventuro a dir que imprescindible, realitzar una revisió mèdica per determinar l'aptitud.

Una història clínica detallada, una exploració física, sobretot cardiopulmonar i un electrocardiograma són absolutament necessaris. En molts esportistes, sobretot en els afeccionats, aquestes proves seran suficients i amb les dades obtingudes es poden seleccionar els candidats amb risc. Per aquests esportistes es completarà l'estudi amb proves més sofisticades (proves d'esforç, ecocardiogrames, Ecodoppler, Holter...)

Valoració funcional

Existeix un grup important en número d'esportistes que donada la seva estreta vinculació amb l'esport (professionals, afeccionats amb un gran número d'hores d'entrenament i fins i tot joves que volen dedicar-se professionalment), requereixen una valoració funcional de l'esportista per conèixer les seves característiques fisiològiques, és a dir, per veure com repercuteix la pràctica esportiva sobre els diferents sistemes de l'organisme: pulmó, cor, múscles, etc. i valorar així si ho està fent bé en els entrenaments. Fins i tot, és possible revisar els diferents processos metabòlics que s'utilitzen per obtenir energia durant l'esforç.

"La prova d'esforç és una exploració que pretén estudiar les respostes de l'aparell circulatori."

Dins d'aquesta valoració es manegen diferents conceptes: metabolisme anaeròbic, aeròbic, consum màxim d'oxigen, llindar anaeròbic, dubte d'oxigen i recuperació.

En un nen sa habitualment no és necessària una prova d'esforç com a rutina, ja que existeixen tests senzills de funcionalisme cardiovascular (test de Martinet o de Ruffier Dickson) que serveixen com a alternativa a la prova d'esforç, donant les dades de la freqüència cardíaca en relació al repòs-exercici i la recuperació.

La prova d'esforç

És una exploració que pretén estudiar les respostes de l'aparell circulatori en càrregues d'esforç progressivament creixents. Les més utilitzades en medicina esportiva són les del tipus isotònic o dinàmic, ja que exigeixen un major rendiment del sistema circulatori.

En el camp esportiu els objectius principals són:

- Quantificar de forma directe o indirecte la capacitat aeròbica, és a dir, estudiar la capacitat física per practicar esports de tipus isotònic o aeròbic.
- Descartar malalties coronàries que han pogut ser diagnosticades en repòs mitjançant l'electrocardiograma.

Hi ha diferents sistemes pel seu estudi, sent els més habituals la bicicleta o la cinta sense fi (treadmill), tot i que depenent del tipus d'esport s'han adaptat diferents sistemes. ■

1- Gerardo en plena prova d'esforç en presència del doctor Juan Carlos Arias.

2- Salvador Palanca practicant un electrocardiograma previ a la prova d'esforç.

3- Control de la pressió a Gerardo després de la realització de la prova preventiva.

SI! EN NOM DE L'ESPORT

EL MILLOR DEL MÓN

Quan la plantilla professional del FC Barcelona encara no havia arreplegat l'aclaparadora collita de copes – i n'hi pot caure alguna altra – amb la que ha arrodonit la seva magistral manera d'interpretar l'espectacle esportiu, unes paraules del seu jove entrenador m'han injectat una bona dosi d'optimisme. Cito textualment un paràgraf de l'article del Sr. Ramon Solsona publicat a La Vanguardia el dia 12 de març

d'enguany: “Pep Guardiola ha hablado de los valores del fútbol base a propósito de Iniesta. Dijo: «No lleva pendientes, no se tiñe el pelo, cuando juega 20 minutos no se queja. Es el ejemplo. Así se lo digo a los chicos: ‘Fijaos en Iniesta’». Dicho en plata, un fanfarrón como Cristiano Ronaldo, no es el mejor modelo. Se puede ser un fuera de serie sin dejar de ser humilde y discreto.”

Aquí podria donar per acabat el meu escrit. Pràcticament està tot dit. Jo només afegiria, a l'excel·lent article del Sr. Solsona, que el Sr. Iniesta no tan sols és “un fuera de serie”, sinó que és el millor jugador de futbol professional de món. Si un dia li ve de gust tenyir-se i penjar-se arracades, farà molt bé de fer-ho, com quan es va disfressar amb tot el que va trobar per anar a les celebracions del triplet i es va presentar al Camp Nou (aprofito per demanar una parada del metro amb aquest bonic i rural nom), micròfon en mà cridant: “...i Visca...”, i 80.000 culés van contestar: “Fuentealbilla!!!”. Què gran!!!

Però encara hi afegiré que a mi el Sr. Ronaldo no em cau tant malament. Fa molt bé d'agafar tot els doblers que li dona el Sr. Pérez -pagant els altres- com un dia va fer-ho el -per ara- seleccionador argentí i tants i tants altres. Hi ha cantants que encara mouen més diners i no s'esforcen ni es cuiden tant com un futbolista professional. Hi ha actors de cinema que cobren milionades per fer una actuació, més o menys lluida, mentre

se li endevina descaradament la perruca. Hi ha pintors que si Caravaggio (que era un gran espadatxí) aixequés el cap els enforquillaria com a un “pinchito moruno”. Fins i tot, hi ha grans executius de la banca mundial que després de fer mil nyaps, donar lliçons d'economia i deixar les butxaques dels seus clients més pelades que el culet d'un nadó, són acomiadats amb banda de música i la paga de 20 anys, a la bestreta, perquè no hagin de patir estretors.

Cal dir-ho ben clar: hem d'acceptar el que ens està caient damunt. El futbol professional ja fa temps que s'ha convertit en un espectacle. Com el cinema, com la fórmula 1, com els jocs olímpics... Serveix per moure diners, per pagar comissions, per contractar exclusives televisives, patrocinis, per vendre samarretes. Molta gent en viu, i tothom té dret a guanyar-se les garrofes com millor pugui.

Mentrestant, estic convençut que sempre hi haurà un nen, o una nena, que voldrà ser Iniesta. Potser no ho aconseguirà, però ho intentarà...

Agrupació de veterans

L'Agrupació de veterans vertebrava les activitats dels exjugadors afiliats organitzant diferents activitats de companyonia, tant relacionades amb el món del futbol com per fomentar les relacions amb altres entitats.

Bon futbol al Nou Sardenya

El passat 24 de maig l'equip de veterans del CF Damm es va enfrontar al CE Europa. El partit, que es va disputar al Nou Sardenya, va ser una evocació del bon futbol de fa uns anys. La presència a l'equip *escapulat* de grans jugadors graciencs com Capella, Agra,

Ventura, Caraltó o Ureña va donar un gran nivell al partit. Les grans intervencions del porter cerveser Arturo no van ser suficients per evitar la derrota de la Damm per 4 a 1 contra un gran equip. Per part de la Damm hi van participar: Arturo, Ruz, Ferran, Javi,

Coll, Galera, Miguel, Rafa, Fernando, Ricard, Ponciano, Manel, Delgado, Miralles, Tomás, Méndez, Alonso, César, Aguilar, Navarro i Domènech. La direcció de l'equip va anar a càrrec del president de l'Agrupació, Àngel Ruiz. ■

qui és qui: carlos barcons

ÉS NET DE PRESIDENT, FILL DE PRESIDENT I PARE DE JUGADOR. LA SEVA VIDA ÉS LA DAMM I LA SEVA OBSESSIÓ MILLORAR DIA A DIA EL SERVEI MÈDIC DEL CLUB. ÉS UN TRAUMATÒLEG DE REFERÈNCIA I EL FUTUR LI OFEREIX SEGUIR LLUITANT PER FER ENCARA MÉS GRAN EL CF DAMM.

La Damm, és una part indissoluble de la teva vida?

Des que tinc coneixement els meus records van lligats al CF Damm. Acompanyava el meu pare al camp de futbol, compartia banqueta amb el senyor Llorens i ajudava a portar el material. Els divendres sentia parlar al meu pare i al meu avi de futbol i amb set anys vaig anar a Madrid a veure la final de la Copa d'Espanya. He viscut situacions impensables avui en dia com repartir cervesa entre els jugadors, preparar els lots de Nadal, ajudar a la meva mare a preparar els entrepans de després dels partits o compartir el pati de casa amb els ànecs que es repartien per Nadal. A casa sovint hi havia algun jugador o entrenador que menjava o que es quedava a dormir.

I com no podia ser d'una altra manera, també ets exjugador.

Amb catorze anys vaig entrar a l'infantil B i per a mi formar part de la Damm era una responsabilitat. Ser el fill del president complicava la meva participació i jo no volia que això influencés l'equip. Tinc innumerables records dels companys, del senyor Torres, de l'Antonio Cifuentes o de Lluís Videgain, actual coordinador de la infermeria del camp de l'Horta. Tinc, a més, l'orgull d'haver jugat la final del Campionat d'Espanya infantil.

I ara, a més, pare de jugador...

El meu fill va començar a l'Escola de la Damm quan va voler jugar a futbol. Desitjo que el meu fill gaudeixi de l'esport, dels companys, de la competició, de les victòries, que accepti les derrotes i aprengui el respecte envers els altres, a més de la disciplina d'un club com el CF Damm. Està en una època de formació personal i la filosofia de la Damm és ideal per adquirir valors fonamentals.

...i cap del Servei Mèdic.

Vaig començar en acabar la carrera l'any 1983. Aleshores estava treballant amb el Dr. Henríquez i el Dr. Borrell, caps de l'Asepeyo i responsables durant un temps del primer equip del Barça. Per a mi va ser clau tenir el recolzament d'aquestes eminències i rebre l'assessorament idoni per assistir els jugadors de la Damm. En un principi vaig començar ajudant al Dr. Altisench i un cop jubilat, aquesta activitat va

convertir-se en una parcel·la de la meua vida professional, a més de col·laborar amb l'estructura esportiva del club.

Ha canviat molt el club en 20 anys?

Progressivament s'han aconseguit millores a les instal·lacions i en el personal facultatiu. El servei mèdic sempre ha estat una de les prioritats del 'presi' i de l'empresa, és un àrea fonamental dins l'estructura del club. Per a mi és un orgull poder desenvolupar la meua feina de metge traumatòleg al CF Damm.

A quin nivell estem respecte a altres clubs?

Crec sincerament que pocs clubs esportius poden disposar d'un quadre mèdic i d'unes instal·lacions com les nostres, excepte algun club de futbol professional. Disposem d'aparells de diagnòstic radiològic i ecogràfic en els nostres camps, amb un personal qualificat i titulat per a diagnosticar i tractar qualsevol lesió esportiva. A més, des de l'any passat, comptem amb un desfibril·lador semiautomàtic. No hi ha dubte que el recolzament de la Fundació Damm ha estat fonamental per aconseguir ser capdavanters en l'assistència mèdica als nostres joves.

Com veus el futur?

Amb molt optimisme, el més important és mantenir el nivell assistencial que tenim actualment. Confiem que el camp nou sigui una realitat el més aviat possible i que la nova instal·lació permeti seguir mantenint el prestigi esportiu i social del CF Damm.

Carlos Barcons Bellido
Barcelona, 1957

Vicepresident i cap del servei mèdic

Carlos Barcons és un traumatòleg de molt prestigi, i a més el CF Damm pot comptar amb la seva implicació personal. La seva vida, fa cinquanta-un anys que gira entorn el club cerveser.